

O ČEM SE MLUVÍ: STRUČNÝ TÝDENNÍ VÝBĚR UDÁLOSTÍ EU

pátek, 3. května 2013

**Kancelář Senátu PČR
Oddělení pro EU**

Určeno pro potřebu
senátorů

Všechny stručné
týdenní výběry
událostí EU
naleznete [zde](#).

Modrý, podtržený
text značí hyperlink
s odkazem
na zmiňovaný
dokument.

Zpracovala:
Jana Maláčová

Zástupkyně při
Evropském parlamentu

Telefon:
+420 731 124 389
+ 32 484 430 132

E-mail:
malacovaj@senat.cz

Tento týden proběhl v Evropském parlamentu tzv. zelený týden, který je vyhrazený pro činnost poslanců v jejich volebních obvodech.

STAV VYJEDNÁVÁNÍ VÍCELETÉHO FINANČNÍHO RÁMCE 2014-2020

Dle informací z tisku a neformálních informací jednotlivých europoslanců vyjednávání o víceletém finančním rámci 2014 až 2020 mezi Evropským parlamentem a Radou stále nebyla zahájena. Na podobě víceletého finančního rámce se Evropská rada shodla 8. února t.r.. Poprvé v historii musí s podobou dlouhodobého rozpočtu EU udělit svůj souhlas Evropský parlament. Ten své požadavky vymezil ve svém [usnesení z 13. března 2013](#). Zahájení vyjednávání pak podmínil vyřešením problému chybějících finančních prostředků v rozpočtu EU na rok 2013 ze strany Rady. Evropská komise vyčíslila v druhém návrhu opravného rozpočtu (DAB 2) chybějící prostředky na platby na 11,2 mld. EUR. Dle irského vicepremiéra Eamona Gilmora, který má za Radu vyjednávat, vyslala Rada pro všeobecné záležitosti (GAC), která se uskutečnila 22. dubna, v tomto ohledu „silný signál odhodlanosti najít pro rozpočet 2013 řešení“. Očekává se, že řešení pro vypořádání DAB 2 bude přijato na setkání Rady ministrů financí (ECOFIN), které se uskuteční 14. května. V pondělí 6. května se má také za tímto účelem uskutečnit setkání mezi předsedou Evropské komise Barrosem, předsedou Evropského parlamentu Schulzem a zástupcem irského předsednictví Gilmorem. Nervozita ohledně víceletého finančního rámce u všech aktérů poměrně sílí, jeho schválení je předpokladem dojednání legislativy všech politik EU. Nové programové období má začít 1. ledna 2014.

MARTIN REPORT- PRÁVO EVROPSKÉHO PARLAMENTU NA VYŠETŘOVÁNÍ

Podle čl. 226 Smlouvy o fungování Evropské unie může Evropský parlament při plnění svých úkolů na žádost čtvrtiny všech svých členů zřídit dočasnou vyšetřovací komisi, která by zkoumala obvinění z porušování práva EU nebo nesprávného úředního postupu při jeho uplatňování. Dočasná vyšetřovací komise skončí svou činnost předložením své zprávy. Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva stanoví Evropský parlament z vlastního podnětu zvláštním legislativním postupem po obdržení souhlasu Rady a Evropské komise formou nařízení. V současnosti je toto vyšetřovací právo Evropského parlamentu upraveno rozhodnutím Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 19. dubna 1995.

Nyní Evropský parlament připravuje návrh nařízení ([tzv. Martin report](#)), které by tuto problematiku nově upravilo. Návrh přebírá a rozšiřuje dosavadní úpravu. Pokud jde o výsledky osob a vydání dokumentů, má mít vyšetřovací komise vynutitelnou pravomoc toto požadovat od jakékoli osoby v EU, přičemž například předvedení osob mají zajistit orgány členských států. Vyšetřovací komise má mít též právo provádět šetření na místě. Jestliže je nesprávné uplatňování práva EU způsobeno postupem orgánu či instituce členského státu, může vyšetřovací komise požádat o spolupráci národní parlament. Za tímto účelem mají být uzavřeny meziparlamentní dohody mezi Evropským parlamentem a jednotlivými národními parlamenty. Členské státy mají stanovit přiměřené, odrazující a účinné sankce za bezdůvodné odepření výpovědi či nevydání věci vyšetřovací komisi, křivou výpověď před komisí a podplácení v souvislosti s vyšetřováním.

Návrh byl doposud projednáván ve Výboru pro ústavní záležitosti (AFCO) a ve Výboru pro právní záležitosti (JURI) Evropského parlamentu. Národním parlamentům byl postoupen neformální cestou, oficiálně rozeslán nebyl. Doposud s tímto postupem vyslovilo nesouhlas osm parlamentů či komor (polský Senát, britská Dolní sněmovna, francouzské Národní shromáždění, česká Poslanecká sněmovna, irský, portugalský, švédský a španělský parlament). Některé parlamenty se individuálně obrátily na předsedu Evropského parlamentu a žádaly, aby jim byl dokument oficiálně postoupen jako každý návrh legislativního aktu EU a mohl tak být národními parlamenty během standardní osmítýdenní lhůty projednán a případně prověřen jeho soulad se zásadou subsidiarity. Např. ve své odpovědi polskému Senátu předseda Evropského parlamentu uvádí, že podrobná úprava vyšetřovacího práva Evropského parlamentu je jeho interní záležitostí, která z povahy věci spadá do výlučné kompetence EU, a proto ani nepodléhá kontrole subsidiarity. Toto stanovisko je sporné, neboť přehlíží, že z hlediska primárního práva EU se jedná o legislativní akt, takže návrh musí být zaslán národním parlamentům a do té doby nemůže být minimálně Radou projednáván. Toto se však nestalo a Evropský parlament již s Radou a Komisí o návrhu jedná. Též je velmi sporné, zda lze legislativní akt s přímým účinkem na jednotlivce v členských státech vyžadující dokonce i provedení ze strany členských států (úprava sankcí) považovat za ryze interní záležitost orgánu EU. Senátní výbor pro záležitosti EU přijal na své 10. schůzi konané 18. dubna 2013 k této problematice [96. usnesení](#), které bylo distribuováno ostatním národním parlamentům.